

תקונים - קלו ע"ב

שפתורים בים התורה שיו"רים
שם וכו'.

בראשית בר"א ש"ית, ובשכילו
מטטרו"ן אותן בocabו, ויבשכו^ה
נאמר (בראשית ד) ושם ה' ל�ין
אות, להגן עליו. מה שהיה הולך
נע ונוד בגלגול, נעשה נוד. מיד
וישב בארץ נוד קדמת עדן. וזו
אות ברית המילה שקנא על של
אחיו, משום שהוא מולד מהול.
ובאייה מקום זהה לו? בקיני,
משום שם חור בתשובה והוא צאו
מן בניו שנכנסו לגן עדן.
ומשם זה וישב בארץ נוד קדמת
עדן.

אחר כ"ה עשה תולדות מצד הרע,
והתפשטו בגלגולים בעולם,
ועליהם נאמר וידע קין את אשתו
ותהר ותלד את חנוּך. חנוּך מהצד
של קין, וזה יוצר הרע, חנוּך לרע.
ויש חנוּך מהצד של אנטוש, שהוא
יצר הטוב, חנוּך לטוב, ונאמר בו
(שם ח) ויתהלך חנוּך את האלים
ואיננו כי לzech אתו אלהים. וזה
חנוּך שנהפק בשרו לפלידי אש.
ושלהם הם: אדים, שת, אנטוש.
מאנווש התיחסו כל הדורות. זהו
שפחוּב או הוחל לקרא בשם ה'.
שם התפשטו כל הגלגולים של
הצדיקים. חנוּך שיא מאנווש
ההוא מטטרו"ן שנהפק בשרו
לפלידי אש, והוא נוריאל, ועל
שניהם נאמר והחיו רצוא ושוב.
רצוא"א זה נוריאל. ושו"ב
מטטרו"ן, כ"ה עוליים בחשיבות.
במראה הבזק, אלא הוא במראה
הקשת אשר היה בungan, שנאמר
בו (בראשית ט) והיה בעני ענן על
הארץ וגראותה הקשת בענן,
ובשבילו נאמר (שם ט) ולא היה עוד
הפטים למבול לשחת כל בשר,
משום שהתחפה לפלידי אש. וכל
הפלאים המקיימים על הנשות
של הגלגולים הם ממש.

demturban binim adoritaa diriti matfen vco.
בראשות בר"א שית ודא מטטרון את בא**צא**
דיללה. ובגינה אtmpar (בראשית ד טו) וישם
ונד בגלגול, אהעביד נוד. מיד (שם ד טו) וישב
בארץ נוד קדמת עדן. ודא את דברית מליה
דקנא עליה דאהויה בגין דנולד מהול. ובאן
אמיר זכה ליה בקיני בגין דחרט פמן בתויובפא
וינפקו בניו מגה דעתלו לגן עדן. ובгин זא
וישב בארץ נוד קדמת עדן.

לבדה עbid תולדין מטטרא דרע, ואtmpeshuto
בגלגולין דעלמא. לעלייהו אtmpar (שם ד
וידע קין את אשתו ופמר ותלד את חנוּך.
חנוּך מטטרא דקין ודא יציר הרע חנוּך לביש.
ואית חנוּך מטטרא דאנוש דאייהו יציר הטוב
חנוּך לאטב. ואtmpar ביה (שם ח כט) ויתהלך חנוּך
את האלים ואיננו כי לך אתו אלהים. ודא
חנוּך דנהפק בשירה לפלידי אש.

ויתהלך אנון אדם שת אנטוש. מאנווש מטפן
אתיחסו כל דריין. הדא הוא דכתיב
(שם ד כט) אז הוותל לקרא בשם ה'. מטפן אtmpeshuto
כל גלגולין מצדייקיא. חנוּך דנפק מאנווש אייהו
מטטרו"ן דנהפק בשרו לפלידי אש ואייהו
נוריאל. ועל פרוניהו אtmpar (יחזקאל א יד) והתיות
רצוא ושוב. רצוא"א דא נוריאל. ושו"ב
מטטרו"ן הבי סלקי בחשבן. במרה הבקזק
אלא אייהו (שם כח) במרה הקשת אשר היה
בענן, דאמיר ביה (בראשית ט יד) והיה בעני ענן
על הארץ וגראותה הקשת בענן. ובגינה אtmpar
(שם טו) ולא היה עוד הפטים מבול לשחת כל
בשר. בגין דאתהפק לפלידי אש. וכל מלאכין
demman על נשמתין גלגולין מטפן הוא.